

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 52. Constitutiones, ac statuata ab hoc sancto præscripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI
A.C.1595. met Coenobium non sine magnis expensis refecit.

§. LI.

Continuata historia de vita sancti Philippi Nerii.

Gallon & Barnab. apud Bolland. p. 463. & 524.

Interea Sodales sancti Philippi Nerii, cujus jam sæpius meminimus, singulis diebus plures Christo lucrifacere satagebant, præprimis enim nova instituebant colloquia, ubi cum Judæis, & hæreticis de fidei controversiis disputabant, ut autem in hac exercitatione amplior colligeretur seges, Philippus Nerijs sodalibus suis solidum traditionis studium impense commendabat, quam in rem præ ceteris celebris Baronii operam impendens, eidem auctor extitit, ut Historiæ ecclesiasticæ monumenta solerter colligeret, unde hujus sancti monitis annales, quos doctus hic Cardinalis ediderat, in acceptis referre tenemur.

§. LII.

Constitutiones, ac statuta ab hoc sancto præscripta

Joan. Marcian histor. Congr. Orat. Galon. S. Philip. Nerii.

Hucusque Philippi Nerii Discipulis nulla Regula scriptotenus erat tradita, cum solius charitatis studium ipsorum actiones, atque exercitationes dirigere videretur: aucto autem indies illo.

illorum numero sanctus hic Vir ad eorum preces quasdam Constitutiones, & statuta illis præscripsit, quæ a Gregorio XIII. Papa edito hanc in rem diplomate fuere confirmata, ubi paulo post Neapoli, atque in pluribus Italix Urbibus Oratoria juxta Romani normam instituebantur.

Sæcul. XVI
A. C. 1595.

Celebrabant etiam hujus Congregationis Sacerdotes prima sua comitia anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo septimo, in quibus iidem suum Fundatorem in supremum, ac perpetuum Congregationis Moderatorem nominabant, decernentes, ut eo defuncto ceteri Generales deinceps per triennium suo officio defuncti censeantur, quamvis in suo munere tamdiu confirmari valeant, quamdiu bene visum fuerit, ac id subditorum utilitas deprecere videbitur: ceterum S. Philippus prioribus Constitutionibus jam antea conditis novas addidit, atque inter alia præcepit, ut suæ congregationis Sodales nullo voto sese obstringerent, insuper nullo pacto illos aliis Regulis, quam evangelicæ doctrinæ morali subijci voluit. eadebantur hæc Constitutiones Romæ anno Christi millesimo sexcentesimo duodecimo, ubi inter alia hæc præscribuntur. I. Sodales, cum juxta suum institutum nullo voto,

Institut.
Conveg.
Orat. c. I.
num. 4.

Sæcul. XVI voto, sed duntaxat mutuae charitatis
A. C. 1595. vinculo obstringantur, hunc in se spi-
 ritum semper conservare satagant. II.
 Si contingeret, quod ex ipsis nonnulli
 Congregationi vota imponere vellent,
 hi nullatenus audiantur, etsi numero
 ceteris prævalerent, his vero, quam-
 cunque Religionem voluerint, amplecti
 liberum sit, atque illi, qui in Congre-
 gatione remanserint, in omnium bo-
 norum possessione relinquuntur, nisi ea
 cum ceteris partiri teneantur. Altero
 decreto, quod ceteris Congregationi-
 bus unice ad protendendos suos fines
 intentis admodum opponi videtur, præ-
 scribitur, quod ad impediendam om-
 nem dissipationem, & confusionem ex
 majori Collegiorum numero timendam
 una sola Congregatio Romæ stabilia-
 tur, eaque nullius alterius Collegii
 regimen in se suscipiat: si tamen in
 aliis urbibus ejusmodi Oratorium ad
 Romani normam erigeretur, tunc nova
 hæc Oratoria non annectantur Romano,
 perinde ac si ex illis unum corpus co-
 lesceret, sed quælibet domus juxta Ro-
 manam seorsim sese gubernet, adeo,
 ut sint quasi totidem corpora. quorum
 unum ab altero non dependet, exci-
 piebatur tamen Romana Domus, eo-
 quod ea tres domos sibi unitas habe-
 ret, scilicet Neapolitanam, Sanseveri-
 nam, & Lancianensem. Por-

Porro Romanum Oratorium ab uno, qui Patris nomine gaudet, Superiore gubernetur, eique adjungantur quatuor Sacerdotes Deputati, qui tanquam Assistentes cum illo regiminis curam partiantur: Superior autem saltem quadraginta ætatis suæ, & quindecim Congregationis annos numeret, qui ab Oratorii Sacerdotibus saltem per decem annos in hac domo agentibus plurimum suffragio eligatur, ac nonnisi per triennium suo fungatur officio, nisi evolutis hisce tribus annis rursus confirmetur: porro ab eo rei domesticæ administratio dependeat, ejusque curæ incumbat ad victum, & sustentationem necessaria privatis subministrare: pauperibus tamen, atque exteris ultra aureum singulis mensibus absque quatuor suorum Assistentium consensu elargiri non valeat, si vero summa decem aureos superat, omnium consensus requiritur: ceteri autem Oratorii Ministri, qui pariter nonnisi ad triennium officiis suis vacare possunt, a Superiore denominentur unacum quatuor suorum Assistentium suffragio: ut vero æri alieno, quo hæc Societas non sine dispendio sese onerare posset, contrahendo obvietur, ex Assistentibus unus, necnon unus ex conventu singulis annis articulatim expensas ad trutinam vocent, totumque

Sæcul XVI.
A.C.1595.

Instit. l.c.
c 5. & 6.

Hist. Eccles. Tom. LI. Mm Do

Sæcul. XVI. A.C. 1595. Domus statum omnibus congregatis referant, ut constet, an debita fuerint contracta, & ad quantam summam sese Congregationis sumptus extendant.

Ad hanc Societatem nullus nisi saltem vigesimum secundum annum attigerit, recipiatur, excludantur vero, qui jamjam quadragesimum quintum excefferunt: præterea si qui juxta Canonum statuta sacros Ordines recipere prohibentur, nonnisi tanquam Laici in hac Congregatione permanere poterunt: porro iis, qui recipi postulant, legendæ tradantur Constitutiones, ut nonnisi re mature pensata sese huic Instituto mancipient: dum vero reipia admitti fuerint, integro Mense hospitum more in domo permaneant, ut exactius, quæ ibi servantur, explorare, ac semetipsos probare valeant, an ad hoc vitæ genus idonei sint: postquam vero ibidem cum ceteris per triennium, versati fuerint, tanquam Congregationis membra habeantur, eorumque nomina suæ Domus albo inferantur, quia transacto hoc temporis spatio nonnisi ex gravissimis culpis expelli valent: ut tamen res majori adhuc æquitate agatur, harum culparum conditionem omnes Sacerdotes, qui per decem annos jamjam in Congregatione transegerunt, una congregati examinabunt, quolibet suum

Sæcul XVI.
A.C. 1595.

suum ferente suffragium, adeo, ut ex tribus duæ partes rem decidere censeantur. Ceterum illi, qui sese huic Societati aggregant, ad præstitutam non tenentur pensionem, sed juxta mensuram suorum bonorum, quæ possident, communitati tradent: si vero forensi cuidam liti sunt impliciti, priusquam Congregationi nomen dant, illam finire teneantur, iisque suos redditus ad pios usus, prout eis videbitur, impendendi libertas relinquatur: prohibetur tamen, ne illos ad census elocent, vel accumularent. Reliqui demum, qui patrimonio carent, Congregationis proventibus alentur, cum Congregatio ejusmodi redditus non exigit ab iis, qui illis destituti sunt, aut absque proprio incommodo carere nequeunt. Denique horum Sacerdotum munus mere sit Apostolicum; singulis enim diebus in suo Oratorio, vel Ecclesia sermones ad populi præsentis captum perorent, sese Auditorum habilitati accommodantes. Cuncta hæc ad verbum ex ipsorum Constitutionibus deprompta sunt.

Interea sanctus Philippus non sine magno animi sui júbilo cernebat, quod Deus suam benedictionem largiter effunderet in ipsius Congregationem, quamvis in primis ejusdem incunabulis non defuissent, qui eidem adversarentur,

Sæcul. XVI. A.C. 1595. rentur, prout plerumque idem fatum
 nova Instituta etsi laudabilissima subire
 coguntur: præprimis enim ipsemet Sanctus
 apud Romanæ Urbis Vicarium in-
 simulabatur, quod perniciosos conven-
 tus agi permetteret, ac plurima profus
 absona in sermonibus, & colloquiis
 publicis per suos Sodales habitis pro-
 ferri toleraret: quinimo eidem sacras
 confessiones excipere interdictum, nec
 non Verbum Divinum annuntiare pro-
 hibitum, quibus tamen mandatis ipse
 sese humillima animi demissione sub-
 jiciebat, donec Deus Servi sui inno-
 centiam, atque rectam ejus voluntatem
 testatam fecerat: cum autem nullus
 ferme præterlaberetur annus, in quo
 sanctus Vir gravi non premeretur morbo,
 viriumque suarum imbecillitas indies
 ingravesceret, ac sese officii sui munia
 subeundo imparem experiretur, Gene-
 ralatum anno Domini millesimo quin-
 gentesimo nonagesimo secundo exiit,
 invitis omnibus Congregationis Patri-
 bus, qui eum ab hoc proposito abster-
 rere totis viribus nitebantur. Nihilominus
 sibi subrogari curabat Baronium,
 qui ex Constitutionum præscripto, ut ab
 hoc onere liberaretur, opportuno ute-
 batur prætextu dignitatis Cardinalitice,
 qua unacum Taurusio ejusdem insti-
 tuti

tuti Alumno, ac postea Avenionensi Archiepiscopo honorabatur.

Sæcul.XVI.
A.C.1595.

§. LIII.

Sancti Philippi Nerii obitus, ejusque Canonisatio.

Philippus Neri, dum hi duo ejus Discipuli Romana Purpura fulgebant, haud amplius vita superstes erat, quippe media nocte, quæ vigesimam quintam a vigesima sexta Maji segregat, anno Christi millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, ætatis vero suæ ferme octogesimo secundo placidissime in Domino obdormierat, ubi dein ejus corpus in Vallicellano Templo per tres dies exponebatur, innumera populi multitudine conflente, suamque ei venerationem profitente: postea vero ligneæ nigri coloris tumbæ inclusum, ac in Sacello depositum est, crebrescente autem plurium miraculorum ad ejus sepulcrum patratorum fama sub Clemente VIII. de ejus Canonisatione agi cæperat, quamvis hoc negotium non nisi anno millesimo sexcentesimo vigesimo secundo regnante Gregorio XV. ad exitum deduceretur. Porro vitæ ejus historiam ab obitus sui anno ad annalium normam descripsit Antonius Gallonius ejusdem Discipulus: aliam vero ejusmodi historiam Italo,

*Gall. l. c.
Baillet vie
des Saints
tom. 2.
26. Maji.*

Mm 3

ac